

'k Wil U loven, Heer 125

Bron: Marthe Robin / t&m Foyer de Charité Thorn

Ref: 1+3 'k Wil U lo-ven, Heer, met heel m'n hart wil ik U lo-ven, Heer,
2. 'k Wil U dan-ken Heer, U dan-ken dat ik U mag ken-nen, Heer,

1+3 Met heel de schep-ping mee uw Naam be-zin-gen, uw
2. dank voor uw ga-ven en uw wel-da-den, voor uw

1+3 glo-rie en uw groot - heid, Heer. Ik wil zin-gen, Heer,
2. won-der-lij-ke wer-ken, Heer. Ja, U dan-ken, Heer,

1+3 met heel mijn le-ven voor U zin-gen, Heer, na3: naar Slot
2. dat ik op U steeds mag ver-trou-wen, Heer;

1. zin-gend ver-tel-len van uw te-der-heid, van uw
2. voor al-le blij-ken van ge-ne-gen-heid die uw

1. goed-heid en uw lief - de o Heer.
2. lief-de op mijn weg heeft ge-strooid.

Coupl:1. Mijn Heer, mijn God, ik ze-gen U bij el-ke da-ge-raad
2. Maak mij uw klei-ne in-stru-ment dat speelt zo-als U wilt,

1. om zo-veel lief-de, vred' en hoop als het moei-lijk gaat. Ref.2
2. dat U steeds al haar lief-de toont en uw lof be-zingt! Ref.1

Slot: zingend ver-tellen van uw teder -heid, van uw goedheid en uw lief- de o Heer.

Verhaal achter het lied...

We hadden eens een paar weken een foyerland uit Frankrijk te logeren. De eerste avond bij de afwas (we deden toen alle vaat nog met de hand 😊) vertelde ze enthousiast over lofprijzing en hoe goed dat haar deed. Lofprijzing was toen bij ons nog een vrij onbekend fenomeen. Maar hoe ze het vertelde... dat dééd me wel wat.

De dagen gingen voorbij, en warempel: de laatste avond – bij de afwas 😊 – kwam ze op haar thema terug. Haar vreugde werkte zo aanstekelijk, dat ik dacht: dat wil ik óók...

Die avond klom ik alle trappen omhoog om in het 'muziekkamertje' op zolder m'n gitaar te pakken en zomaar in m'n eentje te 'lofprijzen'. Ik wist niet goed hoe... deed maar wat.

Steeds opnieuw begon het met 'Ik wil U loven Heer'. Ik **wil!** Want ik wilde wel... "Met heel mijn hart wil ik U loven Heer, la la la la....!" Het leek op een gekke bui, een beetje uitgelaten... Maar op een gegeven moment werd ik er stil van. Ik voelde: dit wórdt wat... En ik dacht daarbij lichtelijk aan een specifieke tekst van Marthe.

Met gitaar en al daalde ik af naar de computerkamer, pakte de tekst erbij, en... als vanzelf stroomden de woorden binnen in de melodie. Niet de letterlijke vertaling, maar wel het idee, de inhoud. Nog diezelfde avond was het 'klaar'.

De volgende ochtend zou de 'afscheidsmis' zijn voor onze logé. Ik dacht: zou ik durven? Dit kersverse lied voor haar zingen? Kan grandioos mislukken, want iets dat zo vers is, zit nog niet stevig. Maar ik wilde het haar zo graag cadeau doen, want ze had me iets kostbaars gegeven: het verlangen tot lofprijzen!

Na de communie hakte ik de knoop door! Bibberig, maar oprecht kwam het lied er uit 😊 En het mooie: je hoeft niet in de 'stemming' te zijn om het te zingen. Je hoeft maar te *willen* 😊!

Yvonne